

Journalist Daisy is allergisch voor gelnagels: 'Nooit gewaarschuwd en nu levenslang de sjaak'; Persoonlijk

De Telegraaf.nl

31 oktober 2024 donderdag 11:30 AM GMT

Copyright 2024 Mediahuis Nederland BV All Rights Reserved

Section: VROUW

Length: 1257 words

Byline: Daisy Heyer-Markos

Body

Steeds meer mensen hebben last van een zogenoemde acrylatenallergie, veroorzaakt door gel-of acrylnagels, meldt de NOS. VROUW-journalist Daisy Heyer-Markos is er één van en baalt flink. „Als ik dat nou had geweten vóór ik ooit aan al die zooi begon...”

Ooit toen ik nog een kleine Daisy was en stage liep bij VROUW, kreeg ik aan het einde van die stage een eigen 'cover'. Het is een traditie. Een van de headliners op die cover was: 'Nagels altijd tiptop in orde'. Toen al had ik acrylnagels. Lang, kort, met felle kleuren of juist neutraal: ik droeg het allemaal. Heerlijk vond ik het om het getik van die lange nagels op mijn toetsenbord te horen. En met mijn eigen nagels was dat een onmogelijke opgave. De vorm is weliswaar mooi en ze groeien als kool. Maar als ik met veel pijn en moeite voor elke nagel wat lengte heb opgebouwd, kan ik er de donder op zeggen dat binnen de kortste keren twee van de tien nagels een vechtscheiding hebben doorgemaakt en ook een derde gebroken is achtergelaten.

Ik had even een nepnagelvrije periode. Vooral omdat mijn echte nagels er dun en broos van werden (een bekend fenomeen met acrylnagels) en ik ook geen zin meer had om elke twee weken anderhalf uur in een stoel te zitten met tegenover me een wildvreemde waar ik niks interessants mee te bespreken had. Maar ik miste het: die mooie, gelakte nagels waar je na die anderhalf uur in die stoel verder twee weken niks meer aan hoeft te doen. Zoveel fijner dan nagellak die na een keer zuchten alweer van je nagels gebladderd is. En ik kwam in aanraking met nailart. Hoe leuk?! Hele Pinterestborden had ik volstaan met wat voor figuurtjes, felle kleuren en kekke dierenprintjes ik op mijn nagels wilde hebben.

Pijnlijke nagelriemen

Journalist Daisy is allergisch voor gelnagels: 'Nooit gewaarschuwd en nu levenslang de sjaak'; Persoonlijk

Dus toog ik toch weer naar een erkende nagelsalon met elke twee weken een vrolijk voorbeeld in handen. Ik werd geholpen door de beste nagelstylistes van Amsterdam, die werkten met topproducten zonder rommel erin, hema-vrije gellak genoemd. Dat was klaarblijkelijk een stof waar sommige mensen irritatie van konden krijgen, maar dat zou mij dus mooi bespaard blijven. Dacht ik. Want na een tijdje merkte ik dat ik na afloop van de nagelsalon sessie telkens jeukende nagelriemen had. En last van mijn vingertoppen. Ze voelden branderig, alsof ik urenlang zo hard had getypt dat ze bijna versleten waren. Met mijn vingers over de mousepad van mijn laptop heen glijden, voelde extreem akelig. Ik zocht op of meer mensen hier last van hadden, maar kon niks vinden.

Tijgerprint, felgroene nagels met tektentjes erop, panternagels in paars met rood... Ik had inmiddels een behoorlijke periode achter elkaar gellak op mijn nagels gehad en na de tweede keer die pijnlijke nagelriemen te hebben ervaren toen ik mijn nagels net had gedaan, had ik het erover met de mensen uit de salon. Inmiddels leken mijn vingertoppen ook te gaan vervellen namelijk. We besloten tijdelijk te stoppen. Na anderhalve maand zou ik terugkomen om het weer te proberen. Dat deed ik braaf. En we probeerden het weer. En daarna weer met andere gellak die ook rommelvrij was. Maar steeds weer kreeg ik een allergische reactie; ik voelde het telkens eigenlijk onder de lamp al gebeuren...

Contactallergie

We besloten wederom een tijd te stoppen en het daarna te proberen met Biab: een ander soort lak wat ook uithardt onder een lamp, maar je eigen nagel sterker zou maken. Even dacht ik dat we de remedie gevonden hadden en vol goede moed liet ik mijn nagels met een neutraal kleurtje 'biabben'. Maar ook nu voelde ik onder de lamp alweer een akelig gevoel door de huid van mijn nagels trekken. En anderhalf uur later thuis op de bank, wilde ik mijn nagelriemen bijna kapot krabben, zo geïrriteerd waren ze. Mijn vingertoppen werden de dagen daarna droger, de huid scheurde. Bij een aantal nagels begon niet alleen het vel op mijn vingertoppen, maar ook rondom mijn nagels te bladderen.

Het was genoeg geweest. Dit was het einde van mijn leven met mooie nagels. Ik voelde aan alles dat dit niet gezond was en dat het niet meer weg zou gaan. Net als de contactallergie die ik jaren eerder had opgebouwd tegen de lijm van wimperextensions. Ook dit gemak - want wat wás het fijn om direct uit bed een 'opgemaakt' gezicht te hebben - was na ruim een half jaar voorbij, omdat ik opeens uit het niets een allergische reactie kreeg van de lijm die gebruikt werd. Daar stopte ik eerder mee dan met de nagels: nadat ik voor de tweede keer een allergische reactie had gekregen heb ik de wimperstylist twee dagen na het aanbrengen van de wimpers gesmeekt alles er linea recta af te halen, omdat ik de ogen uit mijn gezicht wilde krabben. Dan maar puur natuur door het leven met een ouderwetse waterproof mascara.

Nagelstylisten

Wat ik toen niet wist, is dat die lijm óók acrylaten bevat. En dat die allergie dus óók een acrylatenallergie is. Dat diezelfde lijm gebruikt wordt voor bijvoorbeeld hechtingen, zodat je niet met traditionele hechtingen in de weer moet. En dat ik dat soort hechtingen dus nooit in mijn leven moet krijgen. Wat ik ook niet wist is dat dezelfde acrylatenallergie me later dus weer kon 'pakken' met gellak en biab. En ik vermoed de vele nagelstylisten met wie ik gewerkt heb ook niet. Anders hadden ze me hopelijk wel gevraagd of ik toevallig allergisch was voor dingen als wimperextensions, zodat ik de kans op een allergische reactie in elk geval zou kunnen meenemen in mijn keuze voor 'mooie' nagels.

Wat ze allemaal ook niet wisten (mag ik hopen) is dat áls je een allergie opbouwt voor die acryllaten, je dan ook de rest van je leven moet vrezen dat je nooit een kunstheup moet. Of - veel gebruikelijker - een standaard vulling moet krijgen bij de tandarts. Want daarin zitten toevallig ook die acrylaten verwerkt, waar ik (en schijnbaar velen met mij kwam ik afgelopen week achter n.a.v. het nieuws rondom gelnagels) zo allergisch voor zijn. Als ik dat nou had geweten vóór ik ooit aan al die zooi begon...

Langetermijneffecten

Daar zit voor mij dan ook de waarschuwing. Ik geloof met heel mijn hart dat de mensen uit de salons waar ik ben geweest écht niet wisten wat voor schadelijke gevolgen de stoffen in gellak (maar dus óók in de zogenaamd

Journalist Daisy is allergisch voor gelnagels: 'Nooit gewaarschuwd en nu levenslang de sjaak'; Persoonlijk

veiligere biab of hema-vrije gellak) en dergelijke konden hebben. Maar nu weten we het wel. En ik vind dus dat iedereen ervoor gewaarschuwd moet worden!

Het stoort me dat de tendens nu is dat zo'n acrylatenallergie alleen ontstaat als je thuis zelf met flesjes goedkope gellak aan de haal gaat en de allergie alleen kan ontstaan bij het gebruik van 'troep'. Dat is simpelweg niet waar: ik ben altijd bij professionele salons geweest, heb nooit gebruikgemaakt van troep en ik heb óók een allergie ontwikkeld. Iets waar ik nooit voor ben gewaarschuwd, terwijl ik nu levenslang de sjaak ben.

Mijn advies: beseft je voordat je aan dit soort dingen begint, dat het allemaal nieuw is en de langetermijneffecten van het gebruik van dit soort stoffen relatief onbekend zijn. Beseft ook dat een contactallergie óók kan ontstaan als je iets eerst jaren zonder problemen gebruikt. En dat als je de allergie eenmaal hebt, je er nooit meer vanaf komt. Als je dat beseft en je wilt het risico nemen: be my guest. Maar ik had liever heel mijn leven saaie nagels en rechte wimpers gehad, dan dat ik nu de rest van mijn leven moet vrezen voor een nieuwe vulling, kunstknip of hechting...

Meer VROUW

Wil je niets van VROUW missen? Speciaal voor de trouwste lezeressen versturen we elke dag een e-mail met al onze dagelijkse hoogtepunten. Abonneer je [hier](#). *Verder kun je ons natuurlijk op de voet volgen op* [TikTok](#), [Facebook](#) en [Instagram](#).

Graphic

Image, 'Mijn advies: beseft je voordat je aan dit soort dingen begint, dat het allemaal nieuw is en de langetermijneffecten van het gebruik van dit soort stoffen relatief onbekend zijn.', aldus Daisy., Eigen beeld & Getty Images

Load-Date: November 1, 2024